

watelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) dotychczasową treść art. 8 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach funkcjonariuszowi, który posiada co najmniej 5-letni okres nieprzerwanej służby, Minister Spraw Wewnętrznych może zaliczyć do wysługi emerytalnej na równi ze służbą okresy zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych lub w instancjach Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, jeżeli okresy te wynoszą co najmniej 15 lat.”;

2) w art. 12 w ust. 1 po wyrazach „wydalenia ze służby” dodaje się wyrazy „lub z powodu pozbawienia stopnia Milicji Obywatelskiej na wniosek sądu honorowego”;

3) w art. 44 wyrazy „mieszkanie służbowe” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „lokal mieszkalny”.

Art. 126. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) dotychczasową treść art. 10 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Funkcjonariuszowi, który w związku ze służbą poniósł szkodę w przedmiotach osobistego użytku, a nie doznał uszczerbku na zdrowiu, przysługuje odszkodowanie za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty — na warunkach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów.”

Art. 127. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierskiej

za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1977 r. Nr 23, poz. 101) w art. 14 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Niezależnie od kar wymienionych w ust. 1 można ponadto wymierzyć karę zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres od 6 miesięcy do 3 lat. Karę tę wymierza się tylko za czyn polegający na naruszeniu przepisów o ruchu drogowym, za który odrębna ustawa przewiduje orzeczenie takiej kary.”

Art. 128. Stopnie podoficerów, chorążych i oficerów Milicji Obywatelskiej zwolnionych ze służby w Milicji Obywatelskiej przed dniem 1 stycznia 1973 r. stają się stopniami dożywotnimi.

Art. 129. Funkcjonariusze oraz członkowie ich rodzin, korzystający ze świadczeń określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, które nie zostały przewidziane w niniejszej ustawie, zachowują nadal prawo do tych świadczeń na dotychczasowych zasadach.

Art. 130. 1. Traci moc ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej (Dz. U. z 1973 r. Nr 23, poz. 136, z 1974 r. Nr 44, poz. 264 oraz z 1983 r. Nr 16, poz. 79 i Nr 38, poz. 172).

2. Do spraw ze stosunku służbowego funkcjonariuszy, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 131. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 lipca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad opodatkowania niektórych zagranicznych osób fizycznych i prawnych.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50), art. 23 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192 i z 1985 r. Nr 12, poz. 51), art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) i art. 9 pkt 1 i 2, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1982 r. w sprawie zasad opodatkowania nie-

których zagranicznych osób fizycznych i prawnych (Dz. U. Nr 6, poz. 46) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 w ust. 1 wyrazy „Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111” zastępuje się wyrazami „(Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192 i z 1985 r. Nr 12, poz. 51)”;

2) w § 11:

a) w ust. 1 wyrazy „§ 8 ust. 1” zastępuje się wyrazami „§ 8 ust. 1 pkt 2 i 3”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do poboru podatków obrotowego i dochodo-

wego w formie ryczałtu od przychodów określonych w § 8 ust. 1 pkt 1 otrzymywanych od jednostek gospodarki uspołecznionej są obowiązane jako płatnicy te jednostki przy każdej wypłacie należności.”;

c) w ust. 2 wyrazy „do budżetu terenowego właściwego dla Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Śródmieście” zastępuje się wyrazami „do kasy lub na rachunek bankowy Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli przychody określone w § 8 ust. 1 pkt 1 otrzymywane są od zagranicznych zleceniodawców, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przed wyjściem statku z portu polskiego przesłać urzędowi skarbowemu określonego w ust. 2 deklarację wskazującą wysokość przychodu za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim i wpłacić na rachunek tego urzędu należny podatek. Odpis deklaracji oraz dowód wpłaty podatku zagra-

niczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przedstawić właściwej Morskiej Agencji. Jeżeli jednak przed wyjściem statku z portu polskiego nie jest możliwe ustalenie wysokości należności za wywóz ładunków i pasażerów, zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane wpłacić zaliczkę od szacunkowo obliczonej należności, a następnie w ciągu 60 dni za pośrednictwem właściwej Morskiej Agencji przekazać ostateczne dane co do wysokości należności za wywóz ładunków i wpłacić różnicę pomiędzy kwotą należnego podatku a kwotą wpłaconej zaliczki.”;

3) w § 12 wyrazy „do budżetu właściwego dla organu podatkowego” zastępuje się wyrazami „do kasy lub na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bieda

183

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA DO SPRAW CEN

z dnia 15 lipca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i metod ustalania kosztów uzasadnionych robót budowlanych.

Na podstawie art. 4 ust. 12 oraz w związku z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra do Spraw Cen z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie zasad i metod ustalania kosztów uzasadnionych robót budowlanych (Dz. U. z 1984 r. Nr 3, poz. 20) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy rozliczaniu usług remontowo-budowlanych świadczonych na rzecz ludności do kosztów uzasadnionych zalicza się wartość materiałów według ich cen detalicznych stosowanych w obrocie towarowym. W razie braku ceny detalicznej materiału, cenę tę tworzy się przez doliczenie do ceny zakupu materiału (zbytu, hurtowej) podatku obrotowego, jeżeli nie jest on już zawarty w cenie zakupu oraz kosztu zakupu w miejsce marż handlowych; koszty zakupu oblicza się za pomocą wskaźnika procentowego z roku poprzedniego w stosunku do kosztów zużycia materiałów bezpośrednich.”;

2) w § 5 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Koszty zakupu materiałów nabywanych po cenach detalicznych i zużywanych przy świadczeniu usług remontowo-budowlanych dla ludności (§ 4 ust. 2) przyjmuje się w wysokości faktycznie poniesionej od miejsca zakupu materiałów do miejsca ich zużycia (wbudowania).”;

3) w § 6 ust. 1 pkt 2:

a) pod lit. a) po wyrazie „przedsiębiorstwa” dodaje się wyrazy „według danych z roku poprzedniego”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) premię regulaminową w wysokości wynikającej z regulaminu premiowania, nie wyższej niż w planie kosztów na rok, w którym kosztorys jest opracowywany, z tym że suma płac zasadniczych, łącznie z premią, nie może naruszać prawidłowych relacji wydajności i płac osiągniętych w roku poprzednim i planowanych na dany rok.”;

4) w § 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli rzeczywisty wskaźnik kosztów pośrednich ulegnie obniżce więcej niż o 5 punktów w stosunku do przyjętego przy kosztorysowaniu, wykonawca jest obowiązany udzielić zleceniodawcy opustu w wysokości 30% kwotowej obniżki kosztów pośrednich.”;

5) w § 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do kosztów uzasadnionych nie zalicza się kosztów robót poprawkowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister do Spraw Cen: w z. W. Prusa